

Sbd

E libris
gymnasio Mauritano Magdeburgensi
a venerabili
Carolo Funk
theol. doctore et gymnasii directore
a. 1857 hereditate relictis.

G. f. 171.

EXSEQUIAS
 VIRI MAGNIFICI ET CONSULISSIMI
 DOMINI
ANDREAE IACOBI
 EX NOBILISSIMA ET PERVETUSTA
HOFFMANNORVM

PROSAPIA EDITI
 LIBERAE ATQVE IMPERIALIS NORDHVSAE
 CONSVLIS, TEMPLI NICOLAITANI CVRATORIS,
 SCHOLARCHAEQVE GRAVISSIMI

CETERA & CETERA
 IN IP SO AETATIS FLORE,
 ATQVE IN MAXIMA RERVM BENE GERENDARVM SPE
 FATO HEV NIMIS INTEMPESTIVO
 DIE XXVII. FEBR. MDCCXXV.

EXSTINCTI
 PROSEQUEBATVR
IOHANNES IOACHIMVS MEIER. HILD. SAXO.
 PASTOR PETRINVS, HAGIO-SYNEDRII ASSESSOR, SCHOLAE
 VIRGINVM INSPECTOR, ET ORPHANOTROPHEI
 ADMINISTRATOR.

NNDVE funereas pullato firmate vestes
NORDOPOLIS, passisque sede perculsa capil-
lis,

Rumpe sinus, et scinde genas, atque imbre fluente
deplora repetita TVAE tot vulnera gentis.
Nam tuus immiti fato nunc sternitur ATLAS,
et Lachesis tua sceptris manu sublimia frangit,
HOFFMANNVS CONSVL, quo non vigilantior
alter,

Occubuit, didicitque mori, qui vivere longum
dignus erat, Pyliique senis contingere soles,
Cumanacque dies. EIVS iam grande cadauer
efferimus, cineresque PATRIS coniungimus vmbri. (a)

Hei mihi! quam variis te fors inimica fatigat,
O NORDHVSA, malis! quantis iactaris in vndis!
Post pelagi rabiem, tempestatesque sonoras,
post gelidos nimbos, iterataque fulmina coelo,
vnda videbatur vix detumuisse, furorque
cesserat Aeoliae gentis, vultuque sereno,
discussis tenebris, ridebat amoenior aura.
Sed quam stant fragili quaeuis mortalia tælo!
Nil constans sub sole viger! nunc gaudia moestos
insperata mouent animos, minuitque dolorem
improvisa boni facies: nunc aspera rursus
fata cient lacrimas, facilesque tragoedia risus
subsequitur, tragicosque petit mens aegra cothurnos.

Quis neget haec, quae vera loquor? TVA moe-
nia testor,

NORDOPOLIS, dudum miseris exercita fatis!
Nunc tibi felici cecidit laeta alea iactu,
nunc damnosa Canis casum est iaculata malignum, (b)
Nunc tibi iucundis fluxere negotia votis,

RE-

- (a) Voluit enim Vir B. sepeliri iuxta B. parentem in aede Blasiana.
(b) Sicut qui apud priscos Romanos talis iudebant, iaculum felicissimum *Venerem*; sic iidem iaculum infortunatum *canem*, vel *caniculam* dicebant. Persius Satir. III, 49. *damnosam* vocat *caniculam*, vid. LVBINVS in h. l.

RECTORESQUE tui sine caede et sanguine ciues
imperio frenant placido, sceptroque cœercent.
Nunc alia incessit facies tristissima rerum,
quique videbantur victuri Nestoris annos,
heu dolor! ante diem fato properante necantur.

Primum PAVLANDVM tristi mors funere mergit,
neue viri curat crudam viridemque senectam.
KRAMERVS sequitur, qui sumtos ponere fasces
cogitur, atque niuem Consul semel ille cadentem
viderat, et Cererem curuata falce resectam.
Excipit hunc Consul, cuius nodosa podagra
letho finitur, qui diri tormina morbi
adflictamque animam liquidam exhalabat in auram
RIEDELIVS. Septem vix actis mensibus inde
HVXHAGIVS Consul pallentibus additur vmbri.
Vah! quot anhelantes tunc surrepsere dolores
in rôstris, NORDHVSA, tuis! quot in ore querelae!
Nec tamen id satis est, nam lamentabile carmen
integrat, et planctus rursus NORDHVSA laceffit,
lethaco Consul dum somno mergitur OFFNEY.
ille videbatur contingere Nestoris acuum;
Sed cadit ante diem, tumuloque inferitur auito.

At noua nunc iterum nos terrent vulnere, clades
et repetita nouos nunc ciuibus incutit ictus.
Namque inter PROCERES nostros sua spicula Clotho
vibrat, et adflictos terret mors inuida ciues,
HOFFMANNVMque rapit properato funere no-
strum.

Hei mihi! quo properas, CONSVL dignissime? siste,
Siste gradum, neque TE ex oculis subducito nostris!
Immaturus obis, veluti succisus aratro
flos cadit, aut lasso moriuntur lilia collo.
Dic mihi, cur turpes, conspirantesque latrones
et curuas animas, telluris inutile pondus,
non nisi post feram mactas, Libitina, senectam?
Solos Heroës terris ostendis iniqua.

Ec:

Ecquid agis, Lachesis? si per te Tullia Erynnis
falce cadit, quae dura patrem stridore rotarum
inductis calcavit equis; si Metius ille
proditor, aut patria plenus Catilina furoris
feditioe perit; si Caesar traditur orco;
si Nero, et Antiochus feralibus occubat umbris,
non te, Parca ferox, in ius arcessere vellem,
damnaremue neces: sed cum furiosa Platonem,
Socraticosque viros, Marcellos atque Catones,
opprimis: ipse dolor circum praecordia faeuit,
ingratumque ciet turbata in mente tumultum.

Sed quid ego haec frustra? mors surda, et nescia
flecti,
immiti nostras non suscipit aure querelas.
Ista rapit quosuis, mors sceptris ligonibus aequat:
mors nullum discrimen habet iuuenisque, senisque.
Sic placitum superis! sunt certo limite fines,
ultra quos vitam non proroget arte Machaon,
migrandum est, quando vna vocat, quando virget
olympus.

Ergo parce tuis lacrimis, NORDHVSA, dolori
frena adhibe, et mentis prudens compece tumultus!
HOFFMANNVM nostrum coeli super astra locauit
ille DEVS, qui cuncta regit mortalia solus.
Tu tamen interea viues, HOFFMANNE, per acuum,
pectoribusque inscriptus eris: non longa dierum
Te nobis adimet series, et nescia busti
Gloria TE, laudesque tuas ad sidera tollet.

78 M 428

Sign. (188) fehlt bzw.
coll. nicht vergeben!

Sb.

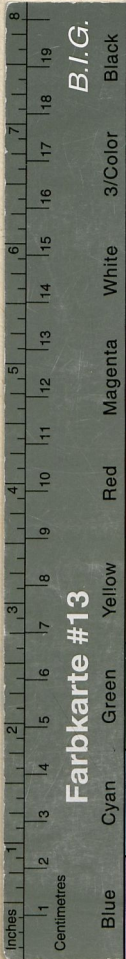
1077

R.40

EXSEQUIAS
 VIRI MAGNIFICI ET CONSULTISSIMI
 DOMINI
ANDREAE IACOBI
 EX NOBILISSIMA ET PERVETUSTA

MANNORVM
 PROSAPIA EDITI
 QVE IMPERIALIS NORDHVSAE
 TEMPLI NICOLAITANI CVRATORIS,
 LARCHAEQVE GRAVISSIMI
 CETERA, CETERA
 IPSO AETATIS FLORE,
 MA RERVM BENE GERENDARVM SPE
 O HEV NIMIS INTEMPESTIVO
 XXVII. FEBR. MDCCXXV.
 EXSTINCTI
 IOACHIMVS MEIER. HILD. SAXO
 NVS, HAGIO-SYNEDRII ASSESSOR, SCHOLAE
 M INSPECTOR, ET ORPHANOTROPHI
 ADMINISTRATOR.

AK